

Og et Par andre Ting vil jeg ogsaa minde om. Jeg husker en Historie om Murerne i Skanderborg, som vilde have Lov til at arbejde længere, men ikke maatte, de maatte ikke selv raade derover, og om Murerne i Kolding; som vilde arbejde i den køligere Del af Døgnet i den varmeste Tid, men ikke maatte; og for nylig har vi set, at en Enke, som gerne vilde arbejde, fordi hun trængte haardt til at tjene noget, ikke maatte, nej, hun skulde betale en stor Bøde, inden hun kunde faa Lov til at komme ind paa Arbejdspladsen.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet for en kort Bemærkning.

Olufson: Jeg har fremdraget to aldeles parallelle Tilfælde og vist Venstres Stilling i disse. I det ene stod de sammen med Arbejderne og kæmpede mod Arbejdsgiverne, i det andet vendte de sig mod Arbejderne, samlede endda hele det danske Landbrug i en Kamp mod Arbejderne. — Det ærede Medlem Hr. Pinstrup bad om Tal. Jeg gav ham dem i Aftes; men det kan være, at det var saa sent, at hans Hjerne har været overanstrengt, saa han ikke har kunnet tage dem. Jeg skal give ham dem igen i Dag. I 1920—22 var Lønnen for Arbejderne ved Muddermaskinen 8 Kr. pr. Dag plus Huslejegotgørelse. Det var faste Folk, som fik et ekstra Tillæg, fordi det var et meget svinagtigt Arbejde, de havde med at gøre. Lodsejerlavet nedsatte Lønnen til 5 Kr. pr. Dag, uden Huslejegotgørelse. Er det et Tal, som det ærede Medlem kan forstaa? Det er i alt Fald et Tal, som siger, hvad Organisation er værd, og det er sikkert ogsaa derfor, Kampen stod saa haardt. Der fandt en skandaløs Nedsættelse af Arbejdernes Løn Sted, og derfor henvendte ikke Landarbejderforbundet, men Arbejdernes egen lokale Organisation i Kolind-sund sig til Arbejdsgiverne for at faa en Ændring, men fik et brutalt Afslag. Lad mig til Slut sige det ærede Medlem nogle Ord, som faldt fra Venstres Ordfører i 1886 henvendt til Lars Dinesen. Den Gang sagde Tauber: „Denne Strid var ikke kommet, Striden var ikke blevet ført saa længe, dersom man ikke fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører saa overordentlig nær, havde søgt at skærpe Modstanden fra Arbejdsgivernes Side paa den Maade, som sket er, havde søgt at drive Sagen op til en politisk Sag.“ Det var Venstres Ord i 1886, som kan vendes imod det ærede Medlem Hr. Pinstrup i Dag.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Der er sikkert ingen, der vil fortænke Arbejderne i, at de søger at faa en saa høj Løn som muligt, heller ikke i Kolind-sund. Der er heller ingen, der vil fortænke Landmændene i, at de, navnlig i de nedadgaaende Tider, søger at faa Lønnen noget nedsat. Det er de forskellige Interesser, som brydes imod hinanden, og det er ret og rimeligt, at enhver for sig søger at varetage sine Interesser saa godt som muligt. Der er heller ingen, der har sagt noget til, at Arbejderne danner Sammenslutninger og Organisationer for at staa stærkere, skønt jeg tror, at det for Landbrugets Vedkommende vil føre til, at ogsaa Bjerne maa slaa sig sammen i en Arbejdsgiverforening, og det vilde være en meget stor Ulykke ikke blot for Landmændene i al Almindelighed, men for hele Samfundet, idet mange dyre Samfundsværdier vil gaa tabt under en Kamp mellem saadanne Organisationer. Men det er ikke det, Striden staar om, men det er om, hvorvidt Organisationer skal have Ret til at opstille de Betingelser, som de nu finder rigtige, for, at der kan drives Erhverv her i Landet. Betingelserne for, at Landmændene skal kunne drive deres Ejendomme og Købmændene deres Forretninger, i det hele taget opstille Betingelser, som Lovgivningsmagten aldrig vilde opstille; om de skal have en Art Lovgivningsmyndighed, ja, ikke alene det, men ogsaa være en Slags Domstole, der skal afsige den Dom, som vedkommende skal have; hvis han ikke vil rette sig efter Organisationernes Bestemmelse, og som gaar ud paa økonomisk Ruin, og om de ogsaa selv skal fuldbyrde denne Dom. Hvis Fagforeningerne baade skal være Lovgivningsmagt, Domstol og Politi, siger jeg: Saa er vi godt kørende, og saa har vi i Virkeligheden Kommunisme og Bolschevisme gennemført, ikke Parlamentarisme. Saa er det ikke Rigsdagen, der bestemmer, hvordan det skal være, men en enkelt Klasse, og maaske en lille Del indenfor denne, som har tiltaget sig hele Samfundsmyndigheden. Det er et principielt Spørgsmaal. Ikke mindst af denne Grund maa enhver, der holder paa parlamentarisk Styre og Erhvervsfrihed, vende sig med Styrke mod et saadant Overgreb.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.